

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

KEN nr 9039 af 23/02/2011 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 10-70/18

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 10-70-18

Pressenævnets kendelse i sag nr. 10-70/18

Resumé

Klager – en person – klagede udsendelsen ”Præster under anklage” på Danmarks Radio.

Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

Pressenævnet bemærker indledningsvis, at sådan som klagen er udformet, har nævnet opfattet sagen som en klage over tilsidesættelse af god presseskik, og der tages derfor ikke stilling til, hvorvidt [Klager] måtte være berettiget til at få bragt et genmæle, jf. medieansvarsloven § 39, jf. § 36.

Efter det oplyste lægges det til grund, at klager har indgivet anmeldelse om to episoder til den katolske kirke om [Person A]s adfærd, dels i forbindelse med en årsfest og dels vedrørende [Person A]s adfærd over for en elev på skolen. Anmeldelsen var baseret på oplysninger fra elever, som klager havde fået under sit virke som præst. Efterfølgende havde kirken overdraget sagens behandling til politiet.

Pressenævnet finder, at Danmarks Radio har handlet inden for redaktørens redigeringsret ved at undlade oplysningen om, at klagers anmeldelse alene var tiltænkt Fagetisk råd, og at det i Danmarks Radios fremstilling af sagen ikke har nogen væsentlig betydning. Nævnet finder ej heller, at udsendelsen giver indtryk af, at det alene er på baggrund af klagers anmeldelse, at [Person A] forlod Danmark. Nævnet har lagt vægt på, at [Person A]s udsagn ”men betingelserne i Danmark er måske ikke lige sådan, at der er plads til mig”, og udtaler derfor ikke kritik heraf.

Pressenævnet finder, at udsagnet ”Han betragtes som konservativ katolik og er en ivrig debattør” fremstår som Danmarks Radios vurdering af klager. Udsagnet skal blandt andet ses i sammenhæng med den teologiske holdning, der er tillagt [Person A] i udsendelsen, og nævnet udtaler ikke sin kritik.

Det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte, herunder ved forelæggelse for den, som eventuelt kan være krænket, jf. punkt A.1 og A.3.

I udsendelsen fremgår det, at de tre interviewede elever samt den elev, klager har henvist Danmarks Radio til, ikke bekræfter den hævdede adfærd ved årsfesten. På grund af de begrænsede muligheder for at føre bevis for Pressenævnet kan nævnet ikke afgøre, om eleverne er blevet spurgt om den årsfest, som klager i sin anmeldelse har henvist til, og om den af klager omtalte elev er blevet citeret korrekt i udsendelsen.

Da Danmarks Radio imidlertid har forelagt klager oplysningen om, at ingen af de adspurgte daværende elever har kunnet bekræfte beskrivelsen i klagers anmeldelse om [Person A]s adfærd ved årsfesten, og da klager er kommet til orde i udsendelsen i forbindelse med denne oplysning, finder nævnet ikke grundlag for at udtale kritik af Danmarks Radio – hverken for utilstrækkelig kontrol af [Person A]s adfærd ved årsfesten eller for ikke at give klager mulighed for at kommentere indholdet af Danmarks Radios e-mail af 2. november 2010 i udsendelsen.

Pressenævnet har ikke råmaterialet til brug for udsendelsen, men sådan som sagen foreligger oplyst, finder nævnet ikke grundlag for at udtale kritik af Danmarks Radio som følge af, at klagers

version af det passede generelt ikke skulle være gengivet korrekt i udsendelsen. Klager har været informeret om udsendelsens emne samt er kommet til orde i udsendelsen.

På grund af de begrænsede muligheder for at føre bevis for nævnet kan dette ikke tage stilling til, om forløbet vedrørende [Person A]s adfærd over for eleven med krum næse har medført yderligere udover den tjenstlige påtale, som er oplyst i udsendelsen. Nævnet finder på denne baggrund, at Danmarks Radio ved fremstillingen af forløbet ikke har handlet i strid med god presseskik, og nævnet udtaler ikke sin kritik.

Nævnet finder, at Danmarks Radio heller ikke i øvrigt har tilsidesat god presseskik.

[Klager] har klaget til Pressenævnet over en udsendelse på Danmarks Radio den 3. november 2010, idet han mener, at god presseskik er tilsidesat.

1 Sagsfremstilling

Danmarks Radio sendte den 3. november 2010 dokumentarudsendelsen ”*Præster under anklage*”. Heraf fremgik bl.a. følgende:

”*Speak*: I alt er der 33 anmeldelser om sexovergreb i den katolske kirke. Vi undersøger, hvad der reelt er i beskyldningerne. Har præsterne misbrugt deres position til at begå overgreb mod børn, eller er de blevet ofre for en hetz.

...

Speak: Det er især kirkens holdninger til skilsmisser, homoseksualitet og kvindelige præster, som [Person A] erklærer sig uenig i. Han er også imod kirkens krav om, at præster skal leve i cølibat.

...

Speak: [Person A] har med sit frisind fået flere modstandere internt i kirken. En af dem, er den tidligere katolske præst [Klager]. Han betragtes som konservativ katolik, og er en ivrig debattør. [Klager] har igennem flere år kæmpet for, at biskoppen skulle afskedige [Person A] på grund af hans opførsel.

[Klager], tidligere katolsk præst: Jeg synes jo ikke, at man skal give ret mange advarsler for den type adfærd, for man må sige, det kan godt være, at det ikke er en overtrædelse af straffeloven, det kan godt være, at der er nogen, som synes det er helt okay, men jeg synes ikke det er okay. Jeg som biskop eller hvem, der nu måtte være autoritet i den her sammenhæng. Jeg synes ikke, at det er okay. Jeg må finde en anden beskæftigelse til vedkommende, hvis han ikke retter ind. Det har han jo tydeligvis ikke gjort, fordi hvis han har fået fire advarsler. Det virker ikke som om, at de har haft den store pædagogiske effekt.

...

Speak: Tilbage til anklagerne mod [Person A]. I april 2010 bliver [Person A] ringet op og får at vide, at han er suspenderet. Han er anklaget for seksuelle krænkelser.

[Person A]: Den her klage, som en gang var kommet over min opførsel, min måde, væremåde, den var nu givet videre til politiet til undersøgelse, om det drejede sig om seksuelt misbrug.

Speak: Det er [Klager], der har indsendt klagen, der fører til, at [Person A] bliver suspenderet. Den markante tidligere katolske præst har igennem flere år forsøgt at få biskoppen til at gribe ind over for [Person A]s opførsel.

[Klager]: Jeg synes, det er underligt, at der på en eller anden måde nærmest dækkes over, at han allerede tidligere har haft ørerne kraftigt i biskoppens maskine, men jo alligevel altså har fået lov til at fortsætte sin gerning på både skole og i sognet. Det, synes jeg, er mærkeligt.

Speak: [Klager] beskylder i sine anmeldelser [Person A] for at være seksuelt grænseoverskridende over for sine elever på det katolske Niels Steensens Gymnasium.

Speak: [Elev 1] og [Elev 2] er begge tidligere elever af [Person A], og ligesom han er en anderledes præst, er han også en utraditionel lærer.

[Elev 2]: Han formåede ligesom at ryste nogle af de lettere indoktrinerede eller i hvert fald de sådan lidt tilbøjelige til at være konservative katolikker, ryste dem lidt ud af deres barnetro.

Speak: Eleverne er godt klare over, at [Person A] er kontroversiel blandt de mere konservative kræfter i kirken.

[Elev 1]: Det virker, som om man mener, at han er farlig. Hans popularitet er et problem, hvis man gerne vil bibeholde den konservative form for katolicisme.

Speak: Anklagerne mod [Person A] handler om to konkrete episoder, som [Klager] beskriver i sin mail til biskoppen. Her fortæller han om [Person A]s besynderlige adfærd i omgang med sine elever. I mailen henviser [Klager] til en årsfest, hvor [Person A] angiveligt er gået over stregen. Han dansede rundt med nogen overkrop, og kyssede drengene på munden.

[Klager]: Altså, han dansede rundt med nogen overkrop og kyssede nogen af drengene. Det havde været en festlig aften.

Speak: [Klager] var ikke til stede den pågældende aften, men det var derimod [Elev 2] og [Elev 1], og de har hverken set eller hørt om den omtalte episode. De henviser til deres klassekammerat [Person B], som opholdt sig i nærheden af [Person A] det meste af aftenen.

[Elev 3]: Nu har jeg hørt det der med, at der skulle være en episode med, at han har stået i bar overkrop, og altså jeg vil sige, jeg oplevede det ikke den aften og mine kammerater, eller hele årgangen, i hvert fald som jeg har talt med. Vi var jo ikke særlig mange studenter, så vi kendte stort set hinanden alle sammen, og jeg har aldrig hørt det rygte, at der skulle være foregået den episode den aften.

Speak: De elever, jeg har talt med, som har været til festen, de siger, de har ikke set det, at han dansede i bar overkrop.

[Klager]: Nej, men altså, jeg har jo selv heller ikke selv været der. Jeg har videregivet en beskrivelse, jeg har fået af nogle elever. Jeg kan ikke forestille mig, at de skulle have fundet på det.

Speak: Vi har talt med den elev, som [Klager] henviser til. Han fortæller os, at han hverken har set [Person A] danse med nogen overkrop eller kysset drengene på munden. Men han kan huske en anden fest, hvor [Person A] dansede med åbentstående skjorte. Han har hverken oplevet eller hørt om, at [Person A] skulle være seksuelt grænseoverskridende.

[Person A]: At man bare kan sige ”Vi tror, ham der, han er kriminel”, det er jo det, man siger ”fordi jeg har hørt, han har gjort sådan og sådan”, uden at man overhovedet ved noget om det. Man bare går og snakker om det.

Speak: I den anden anklage, [Klager] sender til biskoppen, anklager han [Person A] for krænkende seksuel adfærd af homoseksuel karakter. Heller ikke her var [Klager] til stede.

[Klager]: Jamen altså igen, jeg har ikke selv været vidne til det. Jeg har fået det beskrevet som krammen og kærtegn, at de sad og gassede sig, og den pågældende elev blev kærtegnet på en eller anden måde af pastor [Person A].

Speak: Vi har talt med den kvindelige kollega, som [Klager] henviser til. Hun vil være anonym. Hun fortæller om den konkrete episode, hun overværede på gangen på Niels Steensens Gymnasium.

Anonym lærer: Altså, han sad ved siden, han klistrede oppe i sofaen og sad og lænede sig varmt og tæt og lunt ind til den stakkels fyr der. Kiggede ham forelsket op i ansigtet og kildede ham på næsen. Det synes jeg ikke, man kan. Det kan man ikke. Ja, det ved jeg ikke.

Interviewer: Var der andre til stede der?

Anonym lærer: Ja, der var elever til stede.

[Person A]: Jamen, vi sidder da bare sådan, som jeg altid har gjort sammen med mine elever i pausen på gangen i skolen, og vi snakker sammenom et eller andet, og så ser jeg faktisk, altså det er jo det, han har en meget krum næse. Jeg tror, jeg kan ikke rigtig helt huske det mere, men jeg tror, at det var sådan, at jeg på det tidspunkt med 3.g lige gennemgik jødedommen, og gennemgik alle standarder og alle, hvad hedder sådan noget, fordomme, de er rige, de har alle sammen krumme næser, og så videre, og så videre. Og han, den der elev, han havde altså sådan en meget krum næse, og så gør jeg sådan [peger og viser en krumning], når man ser din næse, så har man det jo, så ville alle sige måske, ha, han har jødisk blod. Og det grinte vi jo alle sammen af. Og det er dén, som min kvindelige kollega så, og straks tænkte på, og han har noget med den elev, eller hvad hun tænkte.

Interviewer: Talte du med den elev om episoden?

Anonym lærer: Nej, for det vidste jeg, det kommer ikke det ved, det var mig, der havde set det, og det var mig, der skulle handle, og jeg vil ikke have noget som helst med eleven at gøre.

Interviewer: Fordi man kunne jo sige, du kunne, hvis du havde snakket med ham, så kunne du have fundet ud af, nå, men det gjorde ikke ham noget.

Anonym lærer: Det kan godt være, det ikke gjorde. Det er jeg sådan set ligeglad med. Det, mit ærinde er, man må ikke sidde sådan med eleverne.

Speak: Det er denne episode, [Klager] kalder grænseoverskridende seksuel adfærd af homoseksuel karakter.

[Person A]: Er det det, er det homoseksuel adfærd, at jeg stryger en elev over næsen eller giver en mand et knus eller et eller andet? Altså hvis det allerede er homoseksuel adfærd, ja så!

Speak: Kan du sige, sådan helt ærligt, at der var ikke noget i det?

[Person A]: Ja, selvfølgelig kan jeg da det.

Anonym lærer: [Person A], der er ingen, der overhovedet var i tvivl om, at han var homoseksuel, altså han rendte rundt med nøgen overkrop og det ene og det andet og det tredje. Han har simpelthen sex på hjernen.

[Elev 2]: Det var deroppe han sad og strøg en elev over næsen. Deroppe under taget på det, der hedder 700-gangen.

Speak: Der er ingen elever eller forældre, der har anmeldt eller klaget over [Person A] hverken til politiet, gymnasiet eller den katolske kirke.

[Elev 3]: Jeg har aldrig oplevet det på Niels Steensens Gymnasium, at han skulle have gjort sådan noget. Altså overtrådt en eller anden form for fysisk grænse. Det har jeg aldrig set.

[Klager]: Man ved ikke, når man er 17 eller 15 eller 18, om man er blevet krænket nødvendigvis. Det kan være, det er noget, man først finder ud af meget senere.

[Elev 2]: Hvis man som ung individ ikke er tryk ved en voksen, jamen så lader man være med at opsøge den voksne, og her var det jo tværtimod [Person A], der fik masser af opmærksomhed fra os unge.

Speak: Det er de to konkrete episoder, der fører til, at [Person A] bliver suspenderet, og den katolske kirke offentliggør suspensionen øjeblikkeligt.

Dagen efter kan [Person A] se sig omtalt som suspenderet på grund af sexmisbrug af børn. At anklagen går på, at han skulle have danset i bar overkrop og have rørt en 18-årig elev på næsen, står der ingenting om.

Interviewer: Kom det bag på jer? At så kunne medierne jo lynhurtigt finde ud af, hvem den præst var?

[Person B], biskop: Nej, det gjorde det ikke, fordi det er klart, at når der er fokus på en sag, så kan det ikke vare længe før, at medierne kommer bagom mange forhold, så det overrasker os ikke.

...

Speak: Suspensionen af [Person A] er ophævet, så nu kan han holde messe igen. I dag skal messen være i Sankt Andreas Kirken i København.

...

Speak: Biskoppen melder ud om, at [Person A] er rensset for mistanke om, at der skulle være begået noget strafbart, men han får en tjenstlig påtale.

[Person A]: Jeg er ikke helt tilfreds med, man kalder den en reprimande, jeg får, synes ikke, at jeg er uværdig eller lever uværdigt. Det er jeg noget uenig i.

Speak: På den anden side er [Person A]s modstandere utilfredse med, at han kan blive som præst. [Klager] fortsætter sin kamp for at få ham stoppet.

[Klager]: Så vidt jeg kan fornemme, så er der flere forhold, som biskoppen har fundet kritisabelt. Det er [Person A]s adfærd. Og jeg synes, at han som enhver god fodboldspiller skulle have forvandlet det andet gule kort til et rødt og sagt, at det nok ikke er så godt, at du har med unge mennesker at gøre. Vi må finde en anden beskæftigelse til dig.

...

Speak: Men nu har [Person A] besluttet sig for at forlade Danmark. Han rejser til Columbia for at blive præst i den tyske menighed der. Messen i dag er [Person A]s afskedsmesse.

[Person A]: Der er ikke tvivl om, at jeg er katolsk præst og også gerne vil være det. Der er slet ikke noget der. Men betingelserne i Danmark er måske ikke lige for tiden sådan, at der er plads til mig.”

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

Klager har anført, at programmet giver et fejlagtigt indtryk af, at klager er en konservativ katolik, der har indgivet en grundløs anklage om seksuelle krænkelser begået af [Person A] med det formål at ramme en teologisk modstander, og at klagers anmeldelser skulle have ført til, at [Person A] forlod Danmark. Konsekvenserne for klager har bl.a. været henvendelser til klagers arbejdsgiver med krav om firing af ham. Danmarks Radio har nægtet at berigtige programmets faktiske fejl, og klager har ikke fået mulighed for genmæle.

Klager har til forståelse af sin anmeldelse af [Person A] anført, at han som tidligere katolsk præst fra vidner havde modtaget oplysninger om andre præsters overgreb eller grænseoverskridende adfærd over for børn og unge. Disse oplysninger havde klager tidligere videregivet til kirkens ledelse i Danmark, som efter klagers vidende ikke havde undersøgt oplysningerne nærmere.

Da sagerne om seksuelle overgreb begyndte at komme frem i midten af marts 2010, indgav klager på opfordring fra den katolske kirke den 22. marts 2010 derfor en anmeldelse til Fagetisk råd for at få rådet, med deltagelse af uvildige specialister, til at vurdere [Person A]s omgang med elever fra det katolske gymnasium, Niels Steensens Gymnasium. Rådet garanterede klager anonymitet. I de følgende uger steg antallet af anmeldelser til kirken. Kirken besluttede, at alle sagerne skulle sendes til politiets vurdering. Klagers anmeldelse, der var tiltænkt Fagetisk råd, blev således aldrig behandlet i rådet. Danmarks Radio har ikke oplyst, at klagers anmeldelse kun var tiltænkt Fagetisk råd.

Kirken besluttede at suspendere [Person A]. Ekstra Bladet opsporede [Person A]s identitet og bragte hans navn i avisen. Klager har ikke medvirket til afsløringen af [Person A]s identitet.

Danmark Radio kontaktede klager i juni 2010, idet [Person A] givetvis havde fortalt, at klager stod bag en af anmeldelserne. Den 10. juni 2010 talte klager med Danmarks Radio. Klager ønskede imidlertid ikke at deltage i en udsendelse af hensyn til sine kilder, hvis historie og identitet han ikke ville afsløre grundet sagernes personfølsomme karakter. Den 17. juni 2010 frafaldes sigtelsen mod [Person A], og kirken hævede suspensionen.

I oktober 2010 fik biskop [Person B] et åbent brev fra en lille gruppe fra [Person A]s tidligere menighed. I brevet blev klager, med navns nævnelse, anklaget for ondskabsfuld bagvaskelse og for at have indgivet falsk anmeldelse. Klager forsøgte forgæves at komme til genmæle og kontaktede derfor Danmarks Radio og indvilgede i at medvirke i programmet i håb om, at klagers version af sagen ville komme frem i udsendelsen, hvilket imidlertid ikke skete.

Udsagnet, "[Person A] har med sit frisind fået flere modstandere internt i kirken. En af dem er den tidligere katolske præst [Klager]. Han betragtes som konservativ katolik og er en ivrig debattør", er forkert.

Klager er ikke og har aldrig været modstander af [Person A] grundet hans frisind. Klagers anmeldelse har intet med [Person A]s teologiske synspunkt at gøre. Klager afviste dette under interviewet. Danmarks Radio har ikke taget dette med i udsendelsen.

Af udsendelsen fremgår det, at klager "betraktes", uden kildeangivelse, som konservativ katolik i modsætning til den mere liberale [Person A]. Programmet lader forstå, at klager således bl.a. er imod ophævelse af præsternes cølibat, prævention, skilsmisse og accept af homoseksualitet. Som tidligere katolsk præst har klager i forskellige sammenhænge forfægtet den katolske kirkes officielle synspunkter på nogle af ovennævnte områder. Det er imidlertid over fem år siden, at klager fratrådte som præst og opgav cølibatet for at gifte sig og få børn. Klager har ikke siden udtalt sig offentligt om nogen form for katolsk troslære og kan ikke betragtes som en "ivrig debattør". Kun én gang, den 4. juni 2010, har klager udtalt sig offentligt om den katolske troslære, idet han forsvarede fraskiltes ret til at modtage nadver i den katolske kirke, hvilket er et liberalt standpunkt. Klager har på en række områder ændret holdning i forhold til tidligere. Han bliver således fuldstændig fejlagtigt fremstillet, som om han i dag stadig er den, han engang var. Under interviewet fik klager ikke lov til at kommentere præmissen, om han er konservativ.

Ved hjælp af vidner til en helt anden begivenhed end den, klager har anmeldt, påstås det i udsendelsen, at klagers anmeldelse er grundløs, og at klager er en løgner. Anmeldelsen vedrører toepisodes, som klager var blevet gjort bekendt med af vidner til disse.

Den ene episode drejer sig om en skolefest for otte år siden, hvor [Person A] skal have danset med nogen overkrop og kysset flere af drengene.

I udsendelsen interviewes tre elever. Det påstås, at de i modsætning til klager, har været med til den fest, som omtales i anmeldelsen. Ingen af eleverne husker den episode, som klagen angår. De tre elever blev imidlertid først studenter i 2004 og den fest, de interviewes om, er efter alt at dømme årsfesten i januar 2004. På det tidspunkt var klager rejst til Sverige og havde ikke længere nogen form for kontakt til gymnasiemiljøet i København.

Danmarks Radio har været i besiddelse af klagers anmeldelse, som ved sin datering udelukker, at episoden kan have involveret studenterårgangen 2004, samt et klassebilledet med den halvnøgne [Person A], som klager sendte til Danmarks Radio den 14. oktober 2010. På billedet er studenterårgangen 2003 klart angivet. Klager har flere gange gjort Danmarks Radio opmærksom på, at den relevante fest var årsfesten i skoleåret 2002-03. Alligevel har Danmarks Radio ikke talt med en eneste elev fra netop denne årgang, og klassebilledet er ikke vist i programmet.

Den elev, som havde fortalt klager om episoden, var omgænger i 3.g i skoleåret 2002-03. Han blev student sammen med de øvrige interviewede i 2004, og deltog også i den årsfest som anmeldelsen vedrører, nemlig i januar 2003. Han medvirker ved anonymt citat i programmet, og blev meget overrasket over Danmarks Radios gengivelse af samtalen med ham, idet han dels fortalte generelt om [Person A]s adfærd som lærer og skolepræst og dels om, at han selv og en række andre mandlige elever var blevet taget på bagdelen af [Person A]. I udsendelsen citeres han for heller ikke at kunne genkende klagers beskrivelse af festen.

På trods af, at denne samtale fandt sted midt i oktober 2010 orienterer Danmarks Radio først aftenen før programmets udsendelse klager om resultatet af samtalen, og klager fik derfor ikke mulighed for at henvise til andre vidner. Danmarks Radio skrev i en e-mail af 2. november 2010, otte minutter før Nyhederne kl. 21.00, hvor programmet blev foromtalt følgende:

”Du skal vide, at han (elevens navn) sagde til mig, at det, han havde set, ikke var til den pågældende fest. (...) Han forsøgte at gøre, hvad han kunne for at bakke dig op – men kunne altså ikke verificere, det vi gik efter.”

Den anden episode i anmeldelsen drejer sig om en lærerkollega til [Person A], der den 22. marts 2007 overrasker ham, imens han krammer og kæler med en af drengene på skolens område i undervisningstiden. Den pågældende lærer får ganske kort lov til at beskrive situationen pr. telefon i programmet. Hendes fremstilling svarer til klagers anmeldelse. Derefter får [Person A] lov til at komme med en lang udredning af situationen, som han forsøger at få til at se ud som en dagligdags begivenhed, der intet grænseoverskridende indhold har. Det oplyses i programmet, at episoden har ført til en tjenstlig påtale, men det fortælles ikke, at den også har ført til en henstilling fra skolens rektor, en anmærkning fra skolens bestyrelse samt en politianmeldelse fra skolens ledelse, der ifølge politiassessor [Person C] anmeldte [Person A] til politiet den 12. december 2007. [Person A] blev tilmed sygemeldt en tid fra skolen i forbindelse med sagen, hvilket også er udeladt af udsendelsen. Uanset om der er foregået noget strafbart efter dansk lovgivning, har den kirkelige ledelse og skoleledelsen set med stor alvor på episoden.

Af udsendelsen fremgår det, at [Person A] rejser til Colombia som følge af klagers anmeldelse.

Beslutningen om at rejse til Columbia er ikke truffet i sommeren 2010. Den er ikke truffet på baggrund af klagers anmeldelse eller af den efterfølgende suspension. Ved juletid 2009 meddelte [Person A] således, at han ønskede at tiltræde en stilling som præst for den tysktalende menighed i Bogotá. Alligevel fremgår det, som om [Person A] har besluttet at forlade Danmark som konsekvens af klagers anmeldelse. Klager har henvist til hjemmesiden http://www.gemeinde.dk/updates/download_blat_x.pdf, hvor menighedsrådsformanden for den tysksprogede menighed på side 10 har oplyst, at menigheden fik kendskab til [Person A]s udlandsplaner ved juletid, ligesom planerne blev offentliggjort den 8. februar 2010 på podhandle.dk.

2.2 Danmarks Radios synspunkter

Danmarks Radio har afvist, at udsendelsens ikke skulle give et korrekt og retvisende billede af forløbet omkring [Person A]. Klager har haft mulighed for at komme til orde i researchfasen i selve udsendelsen.

Formålet var at efterprøve de anklager, som blev rettet mod katolske præster, der var blevet navngivet i flere medier og beskyldt for at have misbrugt og/eller krænket børn og unge seksuelt. I flere af sagerne var anmeldelserne ikke baseret på et førstehåndskendskab, men på anden eller tredje hånds kilder. Danmarks Radio ville undersøge, hvorvidt medierne under oprulningen af den katolske kirkes viden om seksuelle krænkelser og anklagerne mod de navngivne præster gav et fortegnet billede af de påståede overgreb til skade for de pågældende præster.

Det er [Person A]s liberale holdninger og modstand over for den katolske kirkes holdning til skilsmisse, homoseksualitet, cølibat, kvindelige præster med videre, der har ført til kritik og indkaldelse til samtaler med den danske biskop, men det var klagers anmeldelse af [Person A], som var den direkte anledning til, at han blev suspenderet fra sit virke. Forinden anmeldelsen havde klager igennem flere år forsøgt at få biskoppen til at gribe ind over for [Person A]s opførsel.

Danmarks Radio har anført, at udsagnet ”konservativ” ikke bruges nedsættende i udsendelsen, men som et udtryk for den katolske kirkes traditionelle holdning til cølibat, prævention, homoseksualitet med videre. Betegnelsen ligger inden for rammerne af mediernes redigeringsfrihed, og formuleringen ”betragtes som” bygger på samtaler med flere kilder inden for den katolske kirke samt de holdninger, som klager selv har givet udtryk for i artikler og debatindlæg, dette uanset om klager ikke længere

betragter sig selv som konservativ i den givne sammenhæng. Klager har selv oplyst, at han i forskellige sammenhænge har forfægtet den katolske kirkes officielle standpunkter.

Danmarks Radio har anført, at klager har haft mulighed for at oplyse navnet på de vidner, som han har baseret sine anmeldelser på.

Klagers anmeldelse bærer overskriften ”Henvendelse vedr. mistanke om seksuelle overgreb begået af medarbejdere i den katolske kirke”. Udsendelsen efterprøver, hvorvidt der er overensstemmelse mellem beskyldningerne mod [Person A], som fører til, at han bliver suspenderet og navngivet i pressen som beskyldt for sexmisbrug, og de beviser, hvorpå anmeldelsen baseres.

[Person A] blev suspenderet på baggrund af klagers anmeldelser, uanset at de to episoder, som klager baserer sine anklager på, ikke kan betegnes som seksuelle overgreb.

Ifølge klager skulle [Person A] ved en gymnasiefest ”have danset med nogen overkrop og kysset flere af drengene”. Klager var ikke selv til stede ved festen og baserede sin anmeldelse på udsagn fra flere elever. Danmarks Radio har forsøgt at finde vidner, der har kunnet bekræfte disse anklager, men det lykkedes ikke, hverken blandt skolens ledelse eller blandt skolens elever. Danmarks Radio har flere gange opfordret klager til at henvise til den konkrete fest, hvor det anmeldte optrin skulle have fundet sted, hvilket han ikke har gjort, og Danmarks Radio har derfor spurgt elever og skolens ledelse til flere mulige fester.

Danmarks Radio gjorde i en e-mail af 15. oktober 2010 klager opmærksom på, at man ikke kunne finde vidner til det pågældende optrin, hvorefter klager henviste Danmarks Radio til en tidligere elev, som dog heller ikke kunne bekræfte anklagerne, idet han ikke erindrede at have set [Person A] danse med nogen overkrop eller kysse eleverne til nogen fest. Denne elev er fra samme årgang som de øvrige interviewede elever.

Til støtte for sin klage har klager vedlagt et klassebillede, hvor klassen er udklædt, og hvor [Person A] står med nogen overkrop. Der er imidlertid intet i det pågældende billede, der understøtter de alvorlige anklager om seksuelle overgreb. Billedet har været bragt i skolens årbog og er taget samtidig med fotograferingen af det officielle klassebillede. Det er kutyme på skolen, at der efter den officielle fotografering tages et uofficielt ”sjovt” billede, hvor klassen er udklædt. Billedet dokumenterer således ikke anklagerne..

Den anden episode, som klager baserer sin anmeldelse på, er ligeledes baseret på en andenhåndsforklaring, hvor [Person A] skulle have siddet tæt op af en elev og strøget ham over næsen. Et anonymt vidne gengiver denne forklaring i udsendelsen. Uanset om episoden kan betragtes som upassende eller ej, så kan den ikke karakteriseres som et seksuelt overgreb.

Klager henviser til, at episoden blev politianmeldt af skolens ledelse. Niels Steensens Gymnasiums ledelse ved både leder af hovedskolen og gymnasieskolens rektor har afvist, at skolens ledelse har politianmeldt [Person A]. Danmarks Radio har heller ikke kunnet få påstanden bekræftet hos Københavns Politi.

Endelig har Danmarks Radio anført, at udsendelsen ikke efterlader seeren med det indtryk, at det var klagers anmeldelser alene, der medførte, at [Person A] forlod Danmark, men at det derimod skyldtes summen af de beskyldninger og den kritik, som blev rettet mod ham igennem flere år. Danmarks Radio har herved henvist til [Person A]s bemærkning:

”Der er ikke for mig nogen tvivl om, at jeg er præst og også gerne vil være det, men betingelserne i Danmark er måske ikke lige sådan, at der er plads til mig.”

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget: Axel Kierkegaard, Jan Kristensen, Lene Sarup og Karsten Kolding.

Pressenævnet bemærker indledningsvis, at sådan som klagen er udformet, har nævnet opfattet sagen som en klage over tilsidesættelse af god presseskik, og der tages derfor ikke stilling til, hvorvidt [Klager] måtte være berettiget til at få bragt et genmæle, jf. medieansvarsloven § 39, jf. § 36.

Efter det oplyste lægges det til grund, at klager har indgivet anmeldelse om to episoder til den katolske kirke om [Person A]s adfærd, dels i forbindelse med en årsfest og dels vedrørende [Person A]s adfærd over for en elev på skolen. Anmeldelsen var baseret på oplysninger fra elever, som klager havde fået under sit virke som præst. Efterfølgende havde kirken overdraget sagens behandling til politiet.

Pressenævnet finder, at Danmarks Radio har handlet inden for redaktørens redigeringsret ved at undlade oplysningen om, at klagers anmeldelse alene var tiltænkt Fagetisk råd, og at det i Danmarks Radios fremstilling af sagen ikke har nogen væsentlig betydning. Nævnet finder ej heller, at udsendelsen giver indtryk af, at det alene er på baggrund af klagers anmeldelse, at [Person A] forlod Danmark. Nævnet har lagt vægt på, at [Person A]s udsagn ”men betingelserne i Danmark er måske ikke lige sådan, at der er plads til mig”, og udtaler derfor ikke kritik heraf.

Pressenævnet finder, at udsagnet ”Han betragtes som konservativ katolik og er en ivrig debattør” fremstår som Danmarks Radios vurdering af klager. Udsagnet skal blandt andet ses i sammenhæng med den teologiske holdning, der er tillagt [Person A] i udsendelsen, og nævnet udtaler ikke sin kritik.

Det er massemediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte, herunder ved forelæggelse for den, som eventuelt kan være krænket, jf. punkt A.1 og A.3.

I udsendelsen fremgår det, at de tre interviewede elever samt den elev, klager har henvist Danmarks Radio til, ikke bekræfter den hævdede adfærd ved årsfesten. På grund af de begrænsede muligheder for at føre bevis for Pressenævnet kan nævnet ikke afgøre, om eleverne er blevet spurgt om den årsfest, som klager i sin anmeldelse har henvist til, og om den af klager omtalte elev er blevet citeret korrekt i udsendelsen.

Da Danmarks Radio imidlertid har forelagt klager oplysningen om, at ingen af de adspurgte daværende elever har kunnet bekræfte beskrivelsen i klagers anmeldelse om [Person A]s adfærd ved årsfesten, og da klager er kommet til orde i udsendelsen i forbindelse med denne oplysning, finder nævnet ikke grundlag for at udtale kritik af Danmarks Radio – hverken for utilstrækkelig kontrol af [Person A]s adfærd ved årsfesten eller for ikke at give klager mulighed for at kommentere indholdet af Danmarks Radios e-mail af 2. november 2010 i udsendelsen.

Pressenævnet har ikke råmaterialet til brug for udsendelsen, men sådan som sagen foreligger oplyst, finder nævnet ikke grundlag for at udtale kritik af Danmarks Radio som følge af, at klagers version af det passede generelt ikke skulle være gengivet korrekt i udsendelsen. Klager har været informeret om udsendelsens emne samt er kommet til orde i udsendelsen.

På grund af de begrænsede muligheder for at føre bevis for nævnet kan dette ikke tage stilling til, om forløbet vedrørende [Person A]s adfærd over for eleven med krum næse har medført yderligere udover den tjenstlige påtale, som er oplyst i udsendelsen. Nævnet finder på denne baggrund, at Danmarks Radio ved fremstillingen af forløbet ikke har handlet i strid med god presseskik, og nævnet udtaler ikke sin kritik.

Nævnet finder, at Danmarks Radio heller ikke i øvrigt har tilsidesat god presseskik.

Afgjort den 23. februar 2011